

ζουσα αὐτὴν φίλην, αὐτὴ δὲ ἐμὲ Κλεοπάτραν. Τό-
τε ἐγὼ δὲν ἔδιστος νὰ διηγηθῶ πρὸς αὐτὴν πᾶν
ὅτι μοὶ συνέη, ὅλην τὴν αἰτίαν, διὸ ήν εὔρισκόμην
ἐκεῖ. Παρετήρος, Μελέαγρε ὅτι ἐνῷ σύννους ἡκροῦτο
τὴν διηγῆσιν μου, ἐνίστε τὴλοιοῦτα τὸ πρόσωπόν της,
καὶ ἄλλοτε μὲν ἐμειδία. ἄλλοτε δὲ συνοσφρουῦτο. ἀλλὰ
ταῦτα διόλου δὲν μὲν πόδισαν τοῦ νὰ συμπληρώσω
καὶ τὰς μικροτέρας περιστάσεις τῆς διηγῆσεως μου
ἐκβίνγε. Διήκουσεν ἀπασαν τὴν διηγῆσιν, χωρὶς ἐν τῷ
μεταξὺ νὰ μὲν διακόψῃ διόλου. Άφου δὲ ἐγὼ ἐστ
ώπιστα, μοὶ ἀπενθύνε διαφόρους ἑρωτήσεις καὶ παρα-
τῆταις, ἐξ ὧν ἡ κόρη ἐκείνη, ἂν καὶ συνομῆλιξ,
ἔφρινετο καὶ ἐμφρονεστέρα μου καὶ κάλλιον ἡ ἐγὼ
σκεπτομένη. Τοῦτο ἀπαίτει ἡ εἰλικρίνεια νὰ τὸ ὄμο-
λογήσω.

Ἐπειτα δὲ ἀναλαβοῦσα θῆσις αὐστηρᾶς μητρὸς μοὶ
λέγει,—Κλεοπάτρα, ἐπειδὴ ἡδη μὲν ὥρμασες φίλην,
τολμῷ διὰ τοῦτο νὰ σοὶ εἴπω, ὅτι αὐτὴ ἡ μῆτρα του
δικαιῶντας κρίνουσα περὶ τῆς τελευταίας ταύτης διαγω-
γῆς σου θήλεα σοὶ ἐπιπλήξει. Τὸ σημερινόν σου, Κλε-
οπάτρα, κινημα. δὲν ἀριστεῖ εἰς οὐδεμίαν κόρην, ἡ-
τὸν δὲ εἰς σὲ, ήτις ὡμοσες ἀφωσίωσιν καὶ πίστιν εἰς
τὸν Ἡρώα Μελέαγρον. Αὐτὸν δὲν ἐνικήθης ὑπὸ τῆς αι-
δοῦς ἢ ὑπὸ τοῦ φόβου νὰ ἐπιχειρήσῃς τὸν δρόμον τοῦ-
τον διὰ νὰ εὑρεθῆς μόνη πρὸς μόνον ἄνδρα εἰς ἔρημον
τόπον, δὲν ἐσενάσθης τούλαχιστον τὴν μηνύμην τοῦ
Μελέαγρου σου, θστις νομίζεις ὅτι σὺ βαδίζεις κατὰ
τὴν ἀποουσίαν του τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, τῆς
τιμῆς, τῆς ἀρετῆς; Τὶ θέλει ὑποθέσει ὅτε ὁ Μελέ-
αγρος ὅτε ἄλλος τις ἕαν ποτε μάθωσιν ὅτι κόρη σὺ
ἐπόλυμπες ν' ἀπέλθης εἰς σύντεξιν πρὸς ἄνδρα ἀγνω-
στὸν ἐν ἑρήμῳ τοιούτῳ τόπῳ; Ή τις οἶδεν....? Άλλα,
Κλεοπάτρα, μοὶ ἐπέρχεται εἰς νοῦν τὴν στιγμὴν ταύ-
την ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἂς σκεφθῶμεν καὶ αἱ δύω,
καὶ ἵσως φίλη μου, διμοσγριώδης οὗτος ἀνθρωπὸς
δὲν εἶναι τόσον ἐπέρθος, ὃσον τὸν ὑπέθεσεις ἐξ ἡρ-
ῆσ. Διέτι τὶς οἶδεν ἀνῆνται ἐκείνη μεταμφιεσθεῖσα
εἰς ἄνδρα; Οποίας, Κλεοπάτρα, ἡτον ἀράγε τίκι
ας, καὶ ὄπόσον εἴγεν ἀνάστημα;

Ἀνάστημα, φίλη μου, δօσον τὸ ἴδικόν σου καὶ ἡλικίας ἡ-
δὲν ἀπαγῷμαι, θσης καὶ σὺ καὶ ἐγὼ καὶ μάλιστα, ἐ-
πρόσθετα, ἀν δὲν ἡτον ἐκείνος, ἀντρός, θηλελα εἴπει, ὅτι
θσο σὺ αὐτὴ φίλη μου.

Τόσον ὄμοιάζω πρὸς ἐκείνον; εἴπεν ἐκείνη. συνο-
δεύσαστα τοὺς λόγους τῆς μετάτινος μιδειάματος, ὅποι-
ον συνήθως μειδῶτι φιλάρεσκοι γυναῖκες, θσάμις ἡ ὑπ'
ἀντιζήλων γυναικῶν ἐπιχνῶνται, ἡ ὑπ' ἀνδρῶν.

—Ναι, τόσον πολὺ ὄμοιάζετε. Άλλα διὰ ποιαν Ἐ-
κείνην, εἴγες εἴπει ὀλίγον πρότερον, φίλη μου;
— Ηλουσα Κλεοπάτρα, ὅτι περὶ τὰ ὄρη ταῦτα δικε-
τῆται παρθένος τῆς θυγάτηρος τοῦ Ἀρκάδος Ιάσου, ἐκ-
τεθεῖσα μικρὴ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, μὴ ἐπιθυμοῦν-
τος νὰ ἔχῃ θηλυκὰ τέκνα, καὶ ζῶστ σημερον ἐν σπη-
λαίοις, τρεφομένη ἐκ τοῦ κυνηγίου τὸ κάλλος αὐτῆς

διηγοῦνται, διτε εἶναι ἑξάσιον. τίς οἶδε λοιπὸν, ἀν
ὑπάρχει, τις σύνδεσμος μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Μελέ-
αγρου σου; τις οἶδεν ἀν αὐτὴ διατελῇ ἔτι ἀγαπῶσα αὐτὸν.
ἐνῷ ἐκείνος ἵσως τὴν ἐλπιδόντης;

Άλλος φόβος, Μελέαγρε, μὲ κατέλαθε τότε μεῖζων τοῦ
πρώτου. μηρίαι ιδέαι ἐγεννῶντο ἐν τῇ κεφαλῇ μου, καὶ
μυρίαι αὖθις κατετρέφοντο. Διατὶ, Μελέαγρε, νὰ τὸ ἀ-
ποκρύψω ἀπὸ σοῦ; καὶ αὐτῆς τὸ κάλλος ἡτον ἑξάσιον,
καὶ αὐτὴ εὐρέθη τότε ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἐκείνη. καὶ αὐ-
τὴ ἐφάνη ἀλλοιωθεῖσα τότε, ἐνῷ συνδιελεγμέθα. Πι-
κροὶ λοιπὸν τειοῦτοι λογισμοὶ κατέθη. Φαν τὴν καρδίαν
μου τότε, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ σοὶ βεβαιώσω, ὅπό-
σον ἡσκαν δίκαιοι. ἐντοσούτῳ τὴν ἀποχαιρέτησα ψυ-
χρῶς καὶ ἐπέστρεψα ἐνταῦθα. εἰχα λησμονίσει σχεδὸν,
Μελέαγρε, τὰς περιστάσεις ταύτας. Ἄλλ' ἡ νέα ἐμ-
φάνσις τοῦ ἐπαίτου τούτου ὅστις ἀναμφισβώλως εἶναι
ὁ αὐτὸς ἐκείνος, τὰ συνοδεύσαντα ταύτην περιστατε-
καὶ ἀνεκάλεσαν ὅλα ἐκείνα τὰ παρελθόντα, καὶ σχεδὸν
εἶμαι πεπειμένη, ὅτι ὑπάρχει τὶ μυστήριον ἐν τού-
τοις, τὸ ὄτοιον δὲν ἀγνοεῖς, Μελέαγρε, καὶ διτε ὑπάρχει-
σις στοιχεῖον μεταξὺ τοῦ ἐπαίτου τούτου, τῆς κόρης ἐκεί-
νης, καὶ σοῦ αὐτοῦ Μελέαγρε.

[ἀκολουθεῖ.]

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.

Πρὸς ἀνατολὰς ἀκριβῶς τῆς νήσου Σάμου καὶ τῆς
Ιωνικῆς Νεαπόλεως (Κουσταδασίου) κείνται ἐν τῇ Βίτ-
ταρικοῖς Καραβούραις πόλεις, Τράλλεις μὲν ὡς 2, Λαοδί-
κεια δὲ ὡς 5 καὶ Ιάσονος ὡς 12 ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ θα-
κάσσους, συγκοινωνοῦσαι καὶ σήμερον διὰ ταχικῆς τα-
λυδρομίας τῆς ἐκ Σμύρνης εἰς Ιάσονον καὶ Καισάρειαν.
Κτίσι μὲν Τράλλεις λέγονται θεωμανιστὶ Αἴδίνι,
ἡ δὲ Λαοδίκεια ἐσκεὶ Ισάρη, παρὰ τὸ Δενιζόλι, τὸ δὲ
κόνιον, πρωτεύουσα ἐμπορικὴ τῆς Μεγάλης Φρυγίας,
Δικαιονίας τῶν παλαιῶν, Κένια, σῶσον τὸ παλαιὸν
ὄνομα παρερμάρην.

οἱ μάνυμοι πόλεις Λαοδίκεια, κτισθεῖσαι πάτσαι ἐ-
τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ἔχουσαι τ' ὄνομα τοῦτο
ἀπὸ Λαοδίκης γυναικοῖς ἡ μητρὸς ἡ θυγατρὸς τοῦ κτί-
σαντος ἡγεμόνος, ἡσαν καὶ ἄλλαι τρεῖς τὸ παλαιό, μί-
α μὲν ἐν τῇ Λακωνίᾳ, ἡ καὶ Κατακεκαυμένη, σώ-
ζουσα μέγρι τοῦ νῦν τὴν ἀρχαίαν θέσιν καὶ λεγομένη
κοινῶς ὑπὸ μὲν τῶν χριστιανῶν Λαοδίκεια, ὑπὸ δὲ
κῶν Θρωμανῶν Γιοργάνη Λαδίκη. Αἱ δὲ ἄλλαι δύω
ἐκείντοι ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Μεγάλης Ασίας, καὶ ἐξ αὐ-
τῶν σώζεται μόνον μετὰ τοῦ ἀρχαίου ὄνοματος ἡ πα-
ραλία, μεταξὺ Αντιοχείας πρὸς βυθρᾶν κοι Τριπόλεως
πρὸς νότον, ἡ ἔχουσα νῦν τὸν λεγόμενον Λαοδίκειον
[Λατάκη] καπνὸν, ἔχουσα τὸ παλαιό κατὰ τὸν Σράβω-
να τὸ ὑπερκείμενον ὄρος κατά μι πελον, καὶ ἔχου-
σα τότε πολὺν οἶνον εἰς τὴν Αλεξανδρείαν.

οἱ Μεγίστη καὶ ἀξιολογωτέρα πασῶν τῶν ὄμωνόμων

τούτων πόλεων ἦτον ἐπὶ Στράβωνες Αἰσθίκεια ἢ πρὸς Λύκοφ λεγομένη, περὶ τῆς ὁ λόγος ἐνταῦθα, πόλις τῆς Αἰδίας κατὰ Στέφανον, ἢ τῆς Καρίας κατὰ Πτολεμαῖον ἢ τῆς Φρυγίας καὶ τὰ Σράβανα, διότι ἔκειτο καὶ τὰ τὰ μεθόρια τῶν τριῶν τούτων ὄμορφων τῆς Μικρᾶς αἱ γωρῶν, τῶν ὅποιών τὰ ὄρια κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐστιγμένησαν κατὰ καιροὺς ἐκ μεταβολῶν. Τὴν πόλιν ταύτην ἔκτισεν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς οὐτοῦ Λαοδίκης Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Θεῖς, υἱὸς Σρατονίκης, θυγατρὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Σωτῆρος. Οἱ Σράβωνες λέγει τὴν θέσιν τῆς Λαοδίκειας εὔσειστον διὰ τὸ πολύτρητον, ὡς ὑπάρχει καὶ νῦν. ἔχει δὲ ἡ θέσις αὕτη πρὸς μὲν ἀνατολὰς τὸ φεῖδρον τοῦ Λύκου, ποταμοῦ εὐμεγέθους, χυνομένου εἰς τὸν Μαίανδρον, οὐσά ἐν μέσῳ δύο ἄλλων ποταμῶν, Ἀσωποῦ καὶ Κάπρου, ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ Ηλλινίου, καὶ συμβαλλόντων εἰς τὸν Λύκον. Τὰ ποτάμια ταῦτα κατέρχονται ἀπὸ τὸν Κάδμον, ὅρις ὑπερκείμενον τῆς Λαοδίκειας πρὸς δυσμάς, ὡς καὶ ὁ παρέκει ἄλλος ποταμὸς Κάδμος, ὁμώνυμος τῷ ὅριῳ καὶ ὁ Λύκος αὐτός.

Ἀγνοῦμεν ποθεν ἐλέγετο καὶ Διοσπολίς κατὰ Πλίνιον ἡ Λαοδίκεια ἵσως ἀπὸ λατρείας τοῦ Θεοῦ τούτου ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ὄρους Κάδμου, διότι οἱ παλαιοὶ εἴσουεῖντον να τιμῶσι τὸν Δία, ὡς καὶ τὸν Ἀπόλλωνα εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρέων, ὥπως πρότομεν ἦμεῖς οἡμερον πρὸς τὸν προφήτην Ηλίαν. Ηἱ Λαοδίκεια ἐλέγετο καὶ Ροάς πρότερον, κατὰ τὸν αὐτὸν Πλίνιον, πιθνῶς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν λέγεται καὶ σήμερον Δενιζλί, [ὅπερ θῶμανιστὶ σημαίνει θαλασσῶδες], δηλοντί διὰ τὰ αὐτόθι ῥέοντα πολλὰ ὕδατα τῶν εἰρημένων τεσσάρων ποταμῶν Λύκου, Κάδμου, Κάπρου, καὶ Ἀσωποῦ. Περιπλέον ἡ γῆ πᾶσα τῆς Λαοδίκειας λέγεται ὑφέδρος, τωντέστι πλήρης ὕδατων φρεστέων ἀλεθῶν, ἀν καὶ τρυπημένη καὶ σηρηγγώδης, καὶ διὰ τοῦτο εὔσειστος, καθὼς προείπομεν.

Οἱ Σράβωνες λέγει, ὅτι ἡ Λαοδίκεια κακωθεῖστα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου, ἐσμιρύνθη καὶ ἀκολούθως ἡ τῆς γύρας ἀρετὴ καὶ τῶν πολιτῶν τινὲς εύτυχησαν τε, μεγάλην ἐποίησαν αὐτὴν. Αναφέρει δὲ καὶ τινὰ πλουσιώτατον πολίτην αὐτῆς. Ἰρωνία, διστις ἄφησεν εἰς τὸ κοινὸν δισχιλίων ταλάντων κληρονομίαν. στολίσας τὴν πόλιν καὶ δι' ἄλλων ἀφιερωμάτων. Εἴτι ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγράφεως ἄλλοι δύω ἀξιόλογοι Λαοδίκεις, Ζήνων ὁ ῥήτωρ καὶ Πολέμων, ὁ μίστης αὐτοῦ, ὁ ἐπειτα γενόμενος βασιλεὺς ἐκείνων τῶν μερῶν. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπιγραφῶν ἔχομεν ἄλλα τινὰ ὄνόματα ἐπιφανῶν Λαοδίκεων, οἷον Νικόστρατος, Λύκιος, Διοκλῆς, Μητρόφιλος, κτλ. Αρμόζει δὲ, ὡς εἰπομένων καὶ ἄλλοτε, νὰ ἔχῃ πᾶς τόπος ἐκ νέου τὰ παλαιὰ κύρια ὄνόματα, ὅσα διεσώθησαν ἐξ ιστορίας καὶ ἐπιγραφῶν, καθὼς καὶ τὰ τοπικά. Ἐκ τῶν ἐπι-

γραφῶν ὅμοίως βλέπομεν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν Λαοδίκειᾳ καὶ γενεὰ ἐπίσημος τῶν Μονομαχιδῶν.

Η πόλις αὕτη, μία οὖσα ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐκκλησιῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, είχε μετέπειτα καὶ θρόνον Μητροπολίτου, ὡφ' ὃν ὑπετέλουν 16 ἐπίσκοποι κατὰ τὸν Μελέτιον. Σήμερον δὲ, ὡς ἔχουσα ὀλίγον χριστιανικὸν λαόν, ὑπάγεται ὑπὸ τὸν Φιλόδελφειαν Μητροπολίτην.

Πιστεύεται, ὅτι ἡ Λαοδίκεια κατεστράφη καὶ ἔγκατ τελείρηθη ἔρημος ἐκ σεισμῶν. Τὰ δὲ ἐρείπια τῆς πόλεως ταύτης ἐπισκέπτονται οἱ σοφοὶ περιηγηταὶ σωζόμενα κατὰ τὸ λεγόμενον θῶμανιστὶ Ήσκι Ισάρ (Παλαιὸν Τεγέος), ημίσειαν περίπου ὥραν ἀπὸ τῆς νεωτέρας Λαοδίκειας (Δενιζλί) ζεστε, ἐν ἀποδόσωμεν εἰς τὴν νέαν ταύτην πολίγυνη τὸ παλαιὸν ὄνομα, δινάτυεθι νὰ δονιάσω, εν Παλαίπολι τὴν θέσιν τῆς πυλαίς Λαοδίκειας.

Η σημερινὴ Λαοδίκεια εἶχε κατὰ τοὺς Περιηγητὰς πρὸ 10 ἑτῶν ὡς 3,000 ψυχὰς ἐκ τῶν ἡμετρῶν, πλείοντας δὲ θύμαναν. Αγνοοῦμεν ἐπὶ ἀκριβεῖς τὸν νῦν αὐτόθι Γραικικὸν πληθυσμὸν. 'Αλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰ ταῦτα τὰ ἐτη γῆγεν σόπισοῦν ἡ ἐμπορία τῆς Λαοδίκειας, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἐν Λαοδίκειᾳ ἐμπόρων καὶ τεχνιτῶν εἰναι: Γραικοί, φάνεται πιθανώτερον ὅτι γῆγεν καὶ ὁ αὐτόθι χριστιανικὸς πληθυσμὸς, καὶ ὅχι ὅτι ἀλιγόστευσεν, ὡς λέγουσιν ἐν Σμύρνῃ. Οὕτως η ἄλλως, μόλις πρὸ ὀλίγων ἑτῶν ἐλεύθερον οἱ Λαοδίκεις τὴν ἄστειαν νὰ κτίσωσιν έκκλησίαν, ὑπωσοῦν εὐπεισῆ καὶ ἀνάλογον τῆς κοινότητος.

Συμβούλευμον τεս τὸν ἀγαθὸν συμπατριώτας τοῦ Ιερώνος καὶ Πολέμουν νὰ μὴν ἀμελῶσι τὰ γράμματα, χωρὶς τῶν ὅποιών οὐδεμίᾳ κοινότης συντηρεῖται οὔτε προοδεύει, οὔτε δοξάζεται. Αφοῦ δὲ συστήσωσι καλῶς τ' ἄλλα ἀναγκαῖα σχολεῖα, πρέπει νὰ κτίσωσι καὶ Σχολεῖον κορσίων, καὶ νὰ ζητήσωσι διδασκάντισον διὰ τὸν ἀναγκαῖον μάθησιν τῶν κορασίων, οὐα γίνωνται ἀγαθοὶ μητέρες, σύζυγοι καὶ οἰκοδέσποινται, βοηθοῦσαι καὶ τὴν γλῶσσαν. Όντες δὲ γειωπόνοι πολλοὶ τῶν χρηστῶν Λαοδίκεων ἀς αὐξάνωσι καὶ τὴν κτηματικὴν περιουσίαν, ἐκχερσοῦντες εὐηνάς γαίας καὶ δενδροφυτεύοντες τὸν τόπον, καὶ συνοικίζοντες αὐτόθι προθύμως τοὺς ἐργαζομένους νησιώτας. Οὕτως αὐξάνεται συγχρόνως τῆς ἐμπορίας, ἡ Λαοδίκεια θέλει εύτυχης ἐπωσοῦν, τιμωμένη καὶ φωτίζουσα κατὰ τὰ ἐνδότερα τῆς Καρίας.

I. A.

[ἐκ τῆς Αμαλθ. ἀριθ 629].

ΑΝΘΙΜΟΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ.

Η Σμύρνη ἀπῆλαυτες ἦδη εὔτυχῶς φροντίδι τῆς